

Súd: Okresný súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 35Ek/1840/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121350635  
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová  
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6121350635.3

## Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Správcovská a reštrukturalizačná, k. s., so sídlom Horná 13, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 866 555, správca konkurznej podstaty úpadcu INTERWOOD, a. s., Bellova 696/2, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 36 393 185, právne zastúpený: SUCHÝ & PARTNERS s. r. o., Horná 13, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 52 826 791, proti povinnému: Q.. F. M., nar. XX.XX.XXXX, N. XXXX/X, XXX XX A. A., právne zastúpený: JUDr. Karína Uhrinová, advokátka, Nám. Š. Moysesova 4, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 37 949 098, o vymoženie 988 617,60 eur a trov exekúcie, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Jozef Deák, Horná 23, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 196 477, pod sp. zn. 367EX 762/21, o návrhu na zastavenie exekúcie, o sťažnosti oprávneného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 35Ek/1840/2021 zo dňa 18.01.2023, takto

### rozhodol:

- I. Súd sťažnosť oprávneného z a m i e t a .
- II. Súd žiadnemu z účastníkov náhradu trov sťažnostného konania n e p r i z n á v a .

### o d ô v o d n e n i e :

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 18.01.2023 uznesenie, ktorým exekúciu zastavil podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku (výrok I.), oprávnenému trovy za podanie vyjadrení zo dňa 31.08.2021 a 16.12.2022 nepriznal (výroky II. a III.), uložil mu povinnosť nahradiť povinnému trovy konania v súvislosti s podaním návrhu na zastavenie exekúcie vo výške 3 631,27 eur (výrok IV.) a povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 36 eur (výrok V.). Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 5, § 61l ods. 3 prvej vety zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) a tým, že exekučný titul (rozsudok č. k. 44Cbi/1/2016 - 491 vydaný Krajským súdom v Banskej Bystrici dňa 11.06.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu sp. zn. 2Obo/12/2019 zo dňa 10.03.2021) bol uznesením Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2ObdV/4/2021 zo dňa 12.08.2022 zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie. V súvislosti s tvrdením oprávneného, že v nadväznosti na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ešte nedošlo k právoplatnému skončeniu veci v konaní na Krajskom súde v Banskej Bystrici, vyšší súdny úradník uviedol, že predpokladom vedenia exekúcie je spôsobilý exekučný titul, t. j. vykonateľný z formálnej a materiálnej stránky, a pokiaľ oprávnený takým rozhodnutím nedisponuje, nie je tým naplnená náležitosť pre vedenie exekúcie v zmysle Exekučného poriadku a nemôže ju nahradiť skutočnosť, že sa znova vedie konanie v dotknutej veci. Zároveň v uvedenom konaní bude vydané nové rozhodnutie, ktoré by prípadne mohlo byť pokladom pre podanie nového návrhu na vykonanie exekúcie. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností vyšší súdny úradník dospel k záveru, že sú tu skutočnosti, ktoré bránia vo vymáhateľnosti exekučného titulu, a síce zrušený exekučný titul, resp. exekučné tituly, a preto súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil. Výroky o trovách odôvodnil tak, že oprávnený podaním návrhu na vykonanie exekúcie berie na seba procesné riziko spočívajúce v možnosti neúspechu jeho podania, a preto musí brať do úvahy, že môžu

nasť aj okolnosti, kedy nie je možné uplatňovaný nárok vymôcť. Keďže v exekúcii nemožno pokračovať nárok na trovy za jeho podania zo dňa 31.08.2021 a 16.12.2022 mu nepriznal. Keďže povinný mal v konaní úspech, vyšší súdny úradník mu priznal nárok na náhradu trov za 3 úkony právnej služby v celkovej výške 3 631,27 eur, ktoré mu má uhradiť oprávnený. Rovnako uložil v súlade s § 199c ods. 1 Exekučného poriadku oprávnenému povinnosť uhradiť aj trovy súdneho exekútora v celkovej výške 36 eur, keďže mal za to, že v danom prípade možno pričítať zavinenie zastavenia exekúcie oprávnenému.

2/ Proti rozhodnutiu podal oprávnený sťažnosť, v ktorej vyjadril svoj nesúhlas so zastavením exekučného konania, a to z dôvodu, že doposiaľ nedošlo k právoplatnému skončeniu sporu, predmetom ktorého je priznanie sumy vo výške 988 617,60 eur. Dovolací súd síce vrátil vec Krajskému súdu v Banskej Bystrici, avšak v tejto veci nebolo do dnešného dňa vydané rozhodnutie, ktoré by bolo právoplatné a vykonateľné. Zastavenie exekúcie je neprípustné aj z toho dôvodu, že v prípade ak by sa tak stalo, hrozilo by, že povinný sa po odblokovaní majetku začne postupne tohto majetku zbavovať. Podobné kroky povinný pritom už v minulosti urobil, keď po vydaní rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Obo/12/2019-577 zo dňa 10.03.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 44Cbi/1/2016-491 zo dňa 11.06.2019 (ďalej aj ako „exekučný titul“) začal zaťažovať svoj nehnuteľný majetok (záložnými zmluvami). Záložná zmluva bola zo strany povinného podpísaná dňa 01.07.2021, t. j. v čase existencie právoplatného a vykonateľného exekučného titulu a po podaní návrhu na vykonanie exekúcie (21.05.2021). Ďalej uviedol, že uvedený spor sa netýka len 2 účastníkov ako je oprávnený a povinný, ale všetkých veriteľov, ktorí si svoju pohľadávku prihlásili do konkurzu a zastavením prebiehajúcej exekúcie by vážnym spôsobom mohlo byť zasiahnuté do ich zákonných práv. Do konkurzu si prihlásilo pohľadávky 203 veriteľov v celkovej výške 4 903 363,17 eur. Vzhľadom na rozsah výšky pohľadávok, ktoré si veritelia prihlásili do konkurzu a na kroky povinného, ktoré boli z jeho strany vykonané, nesúhlasil so zastavením exekučného konania a s tým súvisiacimi výrokmi o trovách, pričom mal za to, že má nárok na náhradu trov exekučného konania za podanie vyjadrenia zo dňa 31.08.2021 a vyjadrenia zo dňa 16.12.2022. Na základe uvedeného navrhol, aby Okresný súd Banská Bystrica napadnuté uznesenie zo dňa 18.01.2023, sp. zn. 35Ek/1840/2021, v súlade s ust. § 250 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok zrušil a vrátil vec vyššiemu súdному úradníkovi na ďalšie prejednanie a rozhodnutie.

3/ Vzhľadom k tomu, že predmetom sťažnosti neboli také skutočnosti, ku ktorým by sa pred rozhodnutím sudcu musel povinný nevyhnutne vyjadriť, resp. k zastaveniu exekúcie už sa sám vyjadroval, nedoručoval súd sťažnosť povinnému na vyjadrenie, ale bude mu doručená spolu s týmto rozhodnutím.

4/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

7/ Podľa § 61k ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak exekučný titul bol zrušený.

8/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná.

9/ Oprávnený v sťažnosti nerozporoval súdom zistenú skutočnosť, že exekučný titul bol zrušený, namietal však zastavenie exekúcie z dôvodu, že konanie o náhrade škody (ktorú priznával oprávnenému zrušený exekučný titul) nebolo právoplatne skončené. Materiálnym predpokladom exekúcie je exekučný titul. Súd rozhodne o zastavení exekúcie kedykoľvek v priebehu konania, len čo zistí, že sú dané dôvody na ukončenie núteného vymáhania pohľadávky. To znamená, že súd je povinný v priebehu celého exekučného konania ex officio skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania. Jedným z týchto predpokladov je aj relevantný exekučný titul. Bez jeho existencie nemožno exekúciu

vykonať (uznesenie Ústavného súdu SR z 20.04.2011, sp. zn. II. ÚS 165/2011). V prejednávanej veci bol exekučným titulom rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 44Cb/1/2016-491 zo dňa 11.06.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Obo/12/2019 zo dňa 10.03.2021. V priebehu exekučného konania povinný súdu predložil právoplatné uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2OboV/4/2021 zo dňa 12.08.2022, ktorým najvyšší súd zrušil exekučný titul (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 10.03.2021, č.k. 2Obo/12/2019-577 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 44Cbi/1/2016-491 zo dňa 11.06.2019). Exekučný poriadok v prípade zrušenia exekučného titulu exekučnému súdu obligatórne v ustanovení § 61k ods. 1 písm. b/ ukladá exekúciu zastaviť. Zastavenie exekúcie nemôže zvrátiť ani to, že krajský súd má opätovne vo veci náhrady škody rozhodovať, pričom v súčasnosti ešte nie je zrejмый výsledok opätovného rozhodovania (exekučný titul), resp. oprávnený v sťažnosti netvrdil opak. Ani prípadný nový exekučný titul, ktorý by vzišiel z právoplatného ukončenia konania o náhrade škody, a ktorý by znel v prospech oprávneného, nemôže znamenať možnosť pokračovať v tejto exekúcii (35Ek/1840/2021). Je absolútne neprípustné, aby v prebiehajúcej exekúcii došlo k nahradeniu rozhodnutia, na podklade ktorého už bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie iným rozhodnutím a exekúcia sa ďalej vykonávala (pokračovala) na základe tohto iného rozhodnutia. Exekučný poriadok pripúšťa len jedinú výnimku, kedy môže exekúcia pokračovať aj na podklade iného rozhodnutia, ktoré nebolo uvedené v poverení na vykonanie exekúcie. Ide o prípady výživného, keď podľa § 75 ods. 2 Exekučného poriadku dôjde k zmene rozsudku, ktorá spočíva vo zvýšení výživného, vzťahuje sa exekučný príkaz (ktorý bol vydaný na podklade poverenia a upovedomenia o začatí exekúcie) aj na všetky sumy zvýšeného výživného. V prípade, že by oprávnený získal nový exekučný titul, musí na jeho podklade podať nový návrh na vykonanie exekúcie. Táto hypotéza však nie je dôvodom, aby sa v predmetnej exekúcii na podklade neexistujúceho exekučného titulu pokračovalo. Vyšší súdny úradník preto vyvodil správny právny záver, ak exekúciu svojim rozhodnutím vo výroku I. podľa § 61k ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku zastavil. Ak aj povinný bude vykonávať po zastavení exekúcie kroky vedúce k zmenšeniu alebo zaťaženiu svojho majetku, existujú iné procesné inštitúty, ktorými môže oprávnený povinnému zabrániť uvedené kroky vykonať. Takým inštitútom však nie je vedenie exekúcie (resp. exekučného konania) bez exekučného titulu. Účelom exekučného konania nie je blokácia majetku povinného, ale vymoženie judikovanej pohľadávky, t.j. pohľadávky priznanej exekučným titulom. Preto ani tvrdenia oprávneného o vážnom zásahu do práv veriteľov v konkurznom konaní, ktorý by mal nastať zastavením exekučného konania a hrozba zbavovania sa majetku zo strany povinného, nemôžu mať za následok zrušenie rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka o zastavení exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku.

10/ Vzhľadom k zastaveniu exekúcie, boli potom aj výroky o trovách (II.-V.) správne. V exekučnom konaní je koncepcia povinnosti náhrady trov uloženej oprávnenému (či už voči súdному exekútorovi alebo voči povinnému) postavená na princípe jeho zavinenia. V zmysle ustanovenia § 199d ods. 2 Exekučného poriadku má povinný nárok na náhradu trov konania v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať. V exekučnom konaní oprávnený nesie objektívnu zodpovednosť za to, že exekučný titul je počas celej exekúcie spôsobilým titulom a musí objektívne niesť zodpovednosť za neprípustnú exekúciu vo väzbe aj na následné trovy exekúcie. Túto zodpovednosť nemožno v rámci exekúcie preniesť na niekoho iného. V prejednávanej veci je nesporným, že zastavenie exekúcie zaviniel oprávnený, pretože súdu nepredložil spôsobilý exekučný titul pre celé exekučné konanie, čo potom možno považovať za dôvod, ktorý mu možno pričítať (obdobne viď uznesenia Ústavného súdu SR zo dňa 13.05.2014, sp. zn. IV. ÚS 278/2014 a zo dňa 02.03.2023, sp. zn. III. ÚS 114/2023). Z procesného hľadiska mu teda možno pričítať zavinenie zastavenia exekúcie a preto je povinný v zmysle § 199d ods. 2 Exekučného poriadku nahradiť povinnému trovy a v zmysle § 199c ods. 1 Exekučného poriadku trovy súdному exekútorovi, ktoré výrokmi IV. a V. napadnutého uznesenia priznal vyšší súdny úradník. Z dôvodu neúspechu oprávneného mu zároveň nebolo možné priznať nárok na náhradu trov za jeho vyjadrenia z 31.08.2021 a 16.12.2022 (výroky II. a III.).

11/ Na základe vyššie uvedených skutočností a právnych dôvodov sudca sťažnosť oprávneného ako nedôvodnú v celom rozsahu podľa § 250 ods. 1 CSP zamietol.

12/ O trovách sťažnostného konania rozhodol sudca tak, že ich náhradu žiadnemu z účastníkov nepriznal, nakoľko oprávnený v sťažnostnom konaní nebol úspešný a povinnému trovy sťažnostného konania nevznikli.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).

(§